

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119211110
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4119211110.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobcu: Z. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, U. E., zastúpený advokátom Mgr. Branislavom Welterom, so sídlom Dunajská 8, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti intervenientov na strane žalovaného: 1. Obec Veľké Vozokany, so sídlom Veľké Vozokany 109, IČO: 00 611 212, 2. U. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXX/X, H., zastúpený JUDr. Peter Havlík advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Damborského 13, Nitra, IČO: 50 361 864, 3. Z. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX/XXX, U. E., zastúpená advokátom Mgr. Pavel Šepták, so sídlom Župná 13, Zlaté Moravce, o uloženie povinnosti usporiadať chybné vlastnícke práva k nehnuteľnostiam správnym určením vlastníckeho práva podľa § 42c ods. 2 z. 330/1991 Zb. v platnom znení, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 18C/79/2019-137 zo dňa 19. júla 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje

Intervenientovi v 3. rade p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil. Výrokom II. žalovanému a intervenientovi v 1. rade na strane žalovaného vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Výrokom III. priznal intervenientovi v 2. rade na strane žalovaného a intervenientovi v 3. rade na strane žalovaného vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ako aj skutočnosťami zistenými z obsahu spisu. V rozhodnutí uviedol, že dňa 27.09.2019 bola Okresnému súdu Nitra doručená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti usporiadať chybné vlastnícke práva k nehnuteľnostiam správnym určením vlastníckeho práva podľa § 42c ods. 2 z. 330/1991 Zb. v platnom znení. Dňa 19.07.2022 na pojednávaní zástupca žalobcu zobrať žalobu späť a žiadať konanie zastaviť, nakoľko bude podaná nová žaloba. Žalovaný a intervenienti na strane žalovaného súhlasili so späťvzatím žaloby. Súd prvej inštancie za účelom rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania zisťoval zavinenie strán na zastavení konania. Následne rozhodol, že žalovanému a intervenientovi v 1. rade na strane žalovaného sa náhrada trov konania nepriznáva. Síce v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP mal rozhodovať len o nároku na náhradu trov konania, ale keďže v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 262 ods. 2 CSP súdny úradník, a bolo zrejmé, že im žiadne trovy konania nevznikli, preto v záujme, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá v zmysle čl. 17 CSP rozhodol tak ako je uvedené vo výroku rozhodnutia. Keďže k zastaveniu konania prišlo pre správanie sa žalobcu, súd prvej inštancie intervenientovi v 2. rade na strane žalovaného a intervenientovi v 3. rade na strane žalovaného vo vzťahu

k žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom dôvody hodné osobitného zreteľa s poukazom na ustanovenie § 257 CSP zistené u strán sporu ani v okolnostiach veci zistené neboli. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. h) CSP, napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. S poukazom na § 255 ods. 1 CSP namietal, že náhradu trov konania nie je možné priznať intervenientovi, pretože nie je stranou konania, ale osobou zúčastnenou na konaní, ktorá vystupuje v konaní len popri jednej zo strán. Zdôraznil, že CSP dôrazne rozlišuje medzi stranami sporu, ktorými sú len a výlučne žalobca a žalovaný, a medzi inými osobami zúčastnenými na konaní, a to od prvého paragrafu. Osobitne CSP upravuje priznávanie náhrady osobám využitým na dokazovanie - svedkom, znalcom (§ 258 CSP), či iným osobám (§ 259 CSP). Intervenient však medzi tieto osoby nepatrí. Odvolateľ navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že intervenientovi v 2. rade na strane žalovaného a intervenientovi v 3. rade na strane žalovaného vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Alternatívne, aby uznesenie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že ponecháva na posúdení odvolacieho súdu, či odvolací návrh žalobcu zmení predchádzajúci výrok súdu.

4. Intervenient v 3. rade vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že s podaným odvolaním nesúhlasí a napadnutý výrok považuje za vecne správny a zákonný vychádzajúci zo správne zisteného a zhodnoteného skutkového stavu a následnej správnej aplikácie a interpretácie právnych predpisov. Zastal názor, že konajúci súd priznal intervenientovi v 3. rade náhradu trov konania v súlade s § 251 a nasl. CSP. Je nepochybné, že intervenient v 3. rade nezavinil začatie súdneho konania, ani jeho priebeh, počas celého konania postupoval tak, aby konanie prebiehalo efektívne, hospodárne a účelne. V danej veci vylúčil aplikáciu § 257 CSP. Na preukázanie opodstatnenosti a správnosti výroku súdu prvej inštancie o náhrade trov konania intervenienta v 3. rade na strane žalovanej poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/27/2015 zo dňa 21.04.2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Cob/46/2016 zo dňa 31.08.2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 2Cob/46/2016 zo dňa 31.08.2016, v ktorých bol priznaný nárok na náhradu trov konania intervenientovi. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok potvrdil ako vecne správny.

5. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu intervenienta v 3. rade uviedol, že ponecháva na posúdení odvolacieho súdu, či na vyjadrenie intervenienta v 3. rade na strane žalovaného vo vzťahu k žalobcovi zo dňa 21.10.2022 k odvolaniu žalobcu potvrdí intervenientovi v 3. rade priznaný nárok na náhradu trov konania vyplývajúci z napadnutého uznesenia.

6. Intervenient v 3. rade k vyjadreniu žalovaného uviedol, že žalovanému a intervenientovi v 1. rade na strane žalovaného konajúci súd trovy konania nepriznal, pretože si tieto neuplatnili. V ostatnom sa pridržiava svojho vyjadrenia zo dňa 21.10.2022.

7. Žalobca k vyššie uvedeným vyjadreniam uviedol, že rozhodnutia, na ktoré poukázal intervenient v 3. rade (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/27/2015 zo dňa 21.04.2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Cob/46/2016 zo dňa 31.08.2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 2Cob/46/2016 zo dňa 31.08.2016) boli vydané za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ktorý bol s účinnosťou od 01.07.2016 nahradený trojicou procesných predpisov (CSP, CMP, SSP). Uvedené kódexy majú v kľúčových oblastiach odlišnú úpravu vo vzťahu k dispozičným úkonom osôb zúčastnených na konaní, pričom z hľadiska relevancie pre túto vec je podstatná odlišnosť úpravy tzv. vedľajšieho účastníka podľa OSP a intervenienta podľa CSP. CSP je koncipovaný na princípe kontradiktórnosti na rozdiel od OSP, ktorý bol vystavaný na princípe inkvizíciom. Tieto princípy mali vplyv aj na úpravu vzťahov tretích strán, kedy podľa OSP vedľajší účastník nemal veľa možností ako sa zapojiť do konania, naproti čomu CSP predpokladá absolútnu autonómiu intervenienta na zapojení sa do sporu. Preto aj v otázke trov priznáva len osobe, ktorá sa konaniu nemohla vyhnúť (strane - žalovanému), naproti čomu trovy intervenienta ponecháva neupravené. Uvedené súvisí s dôrazom na autonómiu vôle konajúcich osôb, kedy je na intervenientovom autonómnom rozhodnutí, či sa zapojí do konania.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP ako vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a preto s poukazom na § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby tieto dôvody opakoval.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že na pojednávaní dňa 19.07.2022 zobral žalobca žalobu v celom rozsahu spať. Žalovaný a intervenienti v 1., 2. a 3. rade súhlasili so späťvzatím žaloby, pričom intervenient v 2. a 3. rade si uplatnili nárok na náhradu trov konania. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

13. Podľa názoru žalobcu, nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP nie je možné priznať intervenientovi, pretože nie je stranou konania, ale osobou zúčastnenou na konaní, ktorá vystupuje v konaní len popri jednej zo strán, a preto súd prvej inštancie nesprávne priznal intervenientovi v 2. a 3. rade proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

14. Intervenient je subjektom sui generis sporového konania. V spore vystupuje buď na strane žalovaného, alebo na strane žalobcu. Intervencia je fakultatívna. Je na rozhodnutí intervenienta, či do konania vstúpi. Procesné postavenie intervenienta vzniká na základe jeho vlastného procesného úkonu (§ 82 ods. 3). Účelom vstupu intervenienta do sporu je, aby vlastnými procesnými úkonmi podporoval stranu sporu, na ktorej vystupuje.

15. Civilný sporový poriadok zaviedol novú definíciu trov konania (v porovnaní s predchádzajúcim Občianskym súdnym poriadkom), pričom za trovy konania sa podľa novej právnej úpravy považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t.j. v období od začatia konania (pozri § 156 CSP) do jeho skončenia. Definícia trov v § 251 CSP nie je však viazaná len na trovy strán sporu. V ustanovení § 252 CSP sa odráža systém platenia trov konania, v zmysle ktorého výdavky súvisiace so súdnym konaním zásadne znáša ten, komu vznikli, a až následne sa rozhoduje o tom, či tieto výdavky sú trovami konania, a o tom, kto tieto trovy konania nahradí (§ 255 a nasl. CSP). Netýka sa to len strán sporu, ale aj ostatných na konaní zúčastnených subjektov.

16. Aj z ustálenej rozhodovacej praxe vyplýva, že intervenient má v sporovom konaní nárok na náhradu trov konania. Napríklad, Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 4Cdo/252/2020 zo dňa 30.11.2022 obiter dictum uviedol, že nárok na náhradu trov konania má vo všeobecnosti aj intervenient, pričom sa primárne viaže na procesný úspech tej sporovej strany, popri ktorej sa na konaní intervenient zúčastňuje. Pre priznanie nároku na náhradu trov konania sa preto aj v tomto prípade uplatňuje zásada úspechu vo veci (§ 255 CSP). Civilný sporový poriadok vychádza zo systémového riešenia charakterizovaného delením inštitútu trov konania na priznanie náhrady trov konania a stanovenie sumy náhrady trov konania (§ 262 ods. 1 a 2 CSP). Nepochybne intervenient nie je sporovou stranou, a preto je súd povinný osobitne vyhodnotiť dôvod a iné okolnosti účasti intervenienta na konaní a jeho výdavky posúdiť prísnejšie, pokiaľ ide o zákonné kritériá vymedzené v § 251 CSP. Tieto sa však nepochybne budú vyhodnocovať v samotnom konaní o sume náhrady trov konania zo strany súdu prvej inštancie (m.m. IV. ÚS 442/2022-14).

17. Keďže je v danej veci nesporné, že zastavenie konania zaviniť žalobca späťvzatím žaloby, pričom podľa § 256 ods. 1 CSP vznikol nárok na náhradu trov konania protistrane. V súlade s vyššie uvedenou argumentáciou je zrejmé, že nárok na náhradu trov konania má aj intervenient, v prejednávanej veci intervenient v 3. rade, ktorý vystupoval na strane žalovaného, ktorému vznikol nárok na náhradu trov konania.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP potvrdil.

19. Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému intervenientovi v 3. rade priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).